

Saša Skenderija

PODIVÍNI

Tajemní a nedostupní ve svých temnotách,
dětinsky rozmařilí a něžní
když si píšeme
nebo mluvíme o někom z nás
kdo tu zrovna není.

S některými jsem vyrůstal,
jiné, které jsem poznal už jako dospělé
jsem neomylně našel v jejich albech
na školních skupinových fotografiích.
Vždycky byli takoví.

Pamatují si každý detail z toho co jsem jim kdy o sobě řekl,
někdy i to co jsem zamlčel.
Tak mi pokaždé někdo z nich připomene
důležité věci o mně samotném
když jdu ke dnu nebo se vznáším příliš vysoko
ve svém bezvýznamném existenciálním deliriu.

Někteří z nich už téměř odepsali sebe
i mě: hroutili se a vrůstali do vlastního šílenství
stahující mě za sebou
jako magnet přitahuje ocelovou šponu.
jako hřeben roztrhané papírky.

Podivíni
které mám rád
rozesetí po polednicích
a ve svých propastech,
mezi obludami normálnosti.

(Překlad: Jaroslav Šulc)